

Sota el pont a Duquesa d'Orleáns

El carrer de la Duquesa d'Orleans, espai proposat per a aquesta novena convocatòria de Racons Públics baixa sobre el traçat d'una antiga riera a Sarrià, darrer poble del pla de Barcelona en annexionar-se a la ciutat, i que va viure durant molts anys en una situació de poca comunicació amb el seu entorn.

El punt del carrer que plantejem per a la seva millora és l'espai situat a la sortida de la parada de ferrocarril Reina Elisenda, a sota del pont pel qual circula el Passeig de la Reina Elisenda de Montcada.

Duquesa d'Orleáns comença al carrer del Pedró de la Creu i acaba al carrer Ramón Miquel i Planas. Segueix la línia recta del mur de tancament de la finca de Joseph Ponsic, la Torre del Clos. En acabar el mur, el carrer s'aturava contra el llit de la Riera Blanca amb un fort desnivell, la qual cosa provocà la construcció d'un pont per sobre.

El passeig de Reina Elisenda de Montcada va ser obert a començaments del segle XX. Les tasques de construcció van començar cap al 1890 i el pas fou inaugurat durant la Festa Major de Sarrià de l'any 1907. L'obertura del passeig va ser necessària per tal de consolidar el traçat de la carretera de Cornellà a Fogars de Tordera i la seva prolongació fins el passeig de la Bonanova. Consisteix a una sèrie de ponts que uneixen diversos turons coberts de jardins.

En el lloc que ens ocupa, un d'aquests ponts es va haver d'edificar per a superar el desnivell creat pel torrent, un aflüent de la Riera Blanca, lloc pel qual passa l'actual carrer de la Duquesa d'Orleáns.

L'aprovació del nom Duquesa d'Orleáns data de 1922, a instància del poeta J.V. Foix, quan Sarrià va ser annexionat a Barcelona. Anteriorment el nom oficial havia estat carrer de la Pau. Tot i que popularment es coneixia com a carrer *dels senyors*, per que hi vivien el marquès de Foronda, president de la companyia de tramvies, l'escriptora Carme Karr i la mateixa Duquesa d'Orleáns, Lluïsa Maria Adelaida de Borbón Penthièvre (París 1753-1821), mare de Lluís Felip, rei de França (1830-1848) i casada amb Lluís Felip, duc d'Orleáns, que va fugir de la Revolució francesa i va viure en la casa del número 1 d'aquest carrer, avui totalment modificada.

A la segona meitat del segle XIX, Sarrià va deixar de ser una població aïllada i llunyana: L'any 1863 va començar a circular el primer tren de la companyia de Ferrocarril de Barcelona a Sarrià, sortint de la plaça de Catalunya, la línia pujava pel carrer Balmes i més tard per la Via Augusta. Progressivament es va construir la prolongació d'aquesta línia que portaria fins a Terrassa i Sabadell el 1919 i 1922 respectivament.

Per a aquesta penúltima convocatòria de Racons Públics en la seva segona edició plantejem la millora de l'espai situat davant la sortida del Ferrocarril de Reina Elisenda. En sortir de l'estació per sota el pont, ens trovem un espai fosc i sense pavimentar, en un estat d'abandonament a on alguns cotxes i motos oportunistes, bicicletes maltractades, sacs de runa i valles d'obra han trobat injusta recera. Serà un repte per als participants convertir aquest panorama quelcom desolat en una benvinguda més cordial per als veïns i visitants del barri.